

עת"א 2422/07/23 - רפי אפומדו (אסיר) נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בחיפה

16 יולי 2023

עת"א 2422-07-23 אפומדו(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר
בפני כב' הנשיא רון שפירא
עותר רפי אפומדו (אסיר)
נגד שירות בתי הסוהר
משיב

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירת אסיר במסגרתה טוען עותר נגד החלטת המשיב שלא לשלבו בסבב חופשות.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר בפועל של 21 חודשים החל מיום 23.05.22 בגין הרשעתו על פי הודאתו בעבירות התפרצות למקום מגורים לבצע גניבה בצוותא וניסיון גניבה בצוותא. כמו כן, בתיק נוסף שצורף הורשע בעבירות גניבה, התפרצות לדירה בכוונה לבצע גניבה, החזקת מכשירי פריצה, קשירת קשר לפשע והסתייעות ברכב לעבור עבירה. ריצה מאסרים קודמים ולחובתו הרשעות קודמות בתחום הרכוש, לרבות קבלת דבר במרמה, הפרת הוראה חוקית, סמים והחזקת סכין. מוגדר כטעון הגנה, מסווג לקטגוריה ב'1.

העותר טוען כי הוא אסיר חיובי ללא דוחות משמעת, ללא בעיות וללא מידעים מודיעיניים. לכן נטען כי לא ברור מדוע לא מאשרים לו חופש. נאמר לו שהגורמים הטיפוליים המליצו על יציאה לחופש וכן מפקד בית הסוהר. נטען כי כאשר עבד כאסיר חוליה בכלא צלמון, עקב רשלנות של סמל אגף שהשאיר שער פתוח, תקף אסיר מסוכן את העותר ופגע בו קשות. נטען כי בגלל שהעותר הגיש תביעה נגד שב"ס מתנקמים בו. העותר אב ל-6 ילדים ומשתחרר בקרוב, כך שאין סיבה לא לתת לו לצאת לחופשה. נטען כי בשל התקיפה שעבר הוגדר כטעון הגנה והעבירו אותו לכלא דמון. נטען כי מדובר בטעות בזיהוי ורצו לפגוע במישהו אחר ששמו רפי. העותר טוען כי השתתף בקבוצה ומעולם לא קיבל דו"ח משמעת, הוא לא אדם אלים ואף אחד לא רוצה לפגוע בו.

המשיב טוען כי בתאריך 8.6.23 בחן הגורם המוסמך את בקשת העותר לצאת לחופשה והחליט לדחותה בשל התנגדות גורמי הטיפול, גורמי המודיעין ומשטרת ישראל. נטען כי אסירים אינם מחזיקים בזכות קנויה לצאת לחופשות ולגורם המוסמך שיקול דעת רחב בעניין זה. נטען כי מעמדת גורמי הטיפול עולה כי עסקינן בעותר רצידיוויסט, בעל רקע התמכרותי בתחום ההימורים לאורך שנים ודפוסים עבריינים מובהקים. העותר סיים קבוצה ראשונית של הכנה לטיפול. מאבחון צרכיו עולה כי הוא בעל נזקקות לטיפול ייעודי מעמיק בתחום ההתמכרויות. במכלול נתוניו של העותר ומשלא עבר טיפול ייעודי בתחום עבירותיו, גורמי הטיפול מתנגדים ליציאתו לחופשה. כן נטען כי לפי האמור בגזר הדין שניתן

נגדו, לפיו הרקע לביצוע עבירותיו הוא התמכרות להימורים, הוא לא קיבל טיפול בבעיה זו באופן שהיה מפחית ממסוכנותו לרכושו של האחר. רק לאחרונה נדחתה בקשת העותר לשחרור מוקדם. בהחלטת הוועדה צוין כי עסקינות בעותר ששחרר ממאסר קודם וכאשר היה בשחרור מוקדם בתיק קודם וברישיין נשפט בגין העבירות נשוא המאסר הנוכחי. כמו כן, לא ניצל גם הזדמנויות קודמות שניתנו לו וחזר לבצע עבירות רבות. החלטת הוועדה שדחתה בקשתו לשחרור מוקדם התבססה, בין היתר, על חמ"ן שלילי בעניינו, העובדה כי טרם עבר טיפול ייעודי במסגרת מחלקת התמכרויות מהימורים, ובהעדר טיפול ייעודי כאמור נקבע כי מסוכנותו נותרה בעינה.

עוד טוען המשיב כי מעמדת גורמי המודיעין עולה כי בעניינו של האסיר קיים חמ"ן שלילי רב, עדכני ורלוונטי בדבר מעורבות שלילית וכוונות פגיעה בעותר. בהיות העותר מסווג בקטגוריה ב'1, עמדת המשטרה הינה הכרחית ובעלת משקל סגולי מיוחד בעת קבלת החלטה בנוגע ליציאתו לחופשה. משטרת ישראל מתנגדת ליציאתו לחופשות נוכח חמ"ן רלוונטי של גורמי המודיעין בשב"ס. המשיב אמון על החזקת אסירים במשמורת בטוחה ואחראי על הערכת הסיכונים והאיזונים בין ההגנה על שלום הציבור מפני מסוכנות האסיר כמו גם ההגנה על שלום האסיר עצמו, לבין חשיבות יציאתו לחופשה. מקום בו העותר לא מומלץ מבחינה טיפולית ליציאה לחופשה בהעדר טיפול ייעודי בתחום ההתמכרויות וקיים חמ"ן שלילי ועדכני של גורמי המודיעין בשב"ס, אין הוא זכאי ליהנות מטובת הנאה זו. נטען כי מדובר בהחלטה סבירה ומידתית שלא נפל בה פגם המצדיק התערבות.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני, כולל המידעים בעניינו של העותר, הגעתי למסקנה כי דין העתירה להדחות שכן לא נפל פגם בהליך המנהלי או בהחלטה שהתקבלה בעניינו של העותר המצדיק את התערבותו של בית משפט בהחלטת המשיב.

כפי שהובהר על ידי המשיב, קיים מידע סודי עדכני בדבר חשד מבוסס למעורבות שלילית וכוונות שליליות של העותר וכלפי העותר במהלך ריצוי המאסר הנוכחי (בין היתר, ידיעה מס' 4430472, ידיעה מס' 4380725, ידיעה מס' 4118905 ועוד). מעבר לכך, למרות שהעותר סיים קבוצה טיפולית "הכנה לטיפול" וגילה רצינות ונכונות, הוא טרם עבר את הטיפול הייעודי המתאים לצורך הפחתת מסוכנותו. כל האמור לעיל מצדיק שלילת יציאה לחופשות לעת הזו.

לאסיר אין זכות קנויה לצאת לחופשה והחלטה בעניין זה נתונה לשיקול דעתו של הגורם המוסמך אצל המשיב. כמו כן, אין זו דרכו של בית המשפט להתערב בהחלטות הנוגעות ליציאתו של אסיר לחופשה אלא במקרים חריגים, ובהקשר זה לא יחליף בית המשפט את שיקול דעתו של שב"ס בשיקול דעתו שלו [רע"ב 8174/21 שרון רווח נ' שירות בתי הסוהר (29.11.2021); רע"ב 9/12 פלוני נ' מדינת ישראל (4.4.2012)]. בעת שקילת בקשה לאישור חופשה המשיב מביא בחשבון גם את מידת הסכנה הנשקפת לציבור או לאסיר במהלך החופשה ולמשיב שיקול דעת גם בעניין זה, שכן הוא אמון על ביטחון הציבור וביטחון האסיר גם במהלך החופשה.

כאמור, המידע הקיים בידי המשיב ואי השלמת הטיפול הייעודי המתאים להפחתת מסוכנותו של העותר מהווים שיקולים מהותיים בעניינו של האסיר, שיקולים שעל המשיב לשקול בטרם קבלת החלטה בעניינו. לכן החלטתו של המשיב בעניין העותר התקבלה מטעמים הראויים והינה סבירה לעת הזו. בסיכומי של דבר, לאור המפורט לעיל, לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני, הגעתי למסקנה כי החלטת המשיב בעניינו של העותר הינה החלטה

שהתקבלה בהליך מנהלי תקין, מדובר בהחלטה שהתקבלה משיקולים ראויים, אשר הינה החלטה סבירה ועניינית
בנסיבות העניין. לא נפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק התערבותו של ביהמ"ש בהחלטה.

על כן, מהטעמים שפורטו, העתירה נדחית.

החומר החסוי שהוצג לעיוני יוחזר לידי ב"כ שב"ס ויועמד לעיון כל ערכאה נוספת, ככל שהדבר ידרש.

המזכירות תעביר עותק לצדדים וכן לעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, כ"ז תמוז תשפ"ג, 16 יולי
2023, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא